

Priznanje Nišville jazz festivala

Lariju Vučkoviću nagrada za životno delo

Jedan od najuspešnijih jazz muzičara poreklom sa ovih prostora – pijanista, kompozitor i aranžer Lari Vučković dobitnik je ovogodišnje nagrade za životno delo koju tradicionalno dodeljuje Nišville jazz festival.

Osim desetina albuma koje je potpisao svojim imenom, a koji su bez izuzetaka odlično ocenjeni od kritike, Lazar Lari Vučković je tokom karijere koja traje punih šest decenija nastupao i snimao sa mnogim velikim, danas legendarnim jazz muzičarima kao što su: Clifford Jordan, Dexter Gordon, Duško Gojković, Lucky Thompson, Philly Joe Jones, Ornette Coleman, Charlie Haden, Tony Bennett, Bobby McFerrin, Slide Hampton, Arnett Cobb, Buddy Tate, Charles McPherson, Eddie "Cleanhead" Vinson, Scott Hamilton, Billy Higgins, Curtis Fuller, Milt Hinton, Mel Lewis, Tom Harrell.... Takođe, bio je omiljeni pratilac legendarnog Jona Hendricksa, koji je sa lakoćom glasovno improvizovao sola u maniru najboljih be bop instrumentalista poput Čarlija Parkera ili Dizija Gillespija, i koji će ostati upamćen i kao autor tekstova za mnoge (prvobitno) instrumentalne džez standarde. Sa Hendricksom, Lari Vučković je nastupao na koncertima i festivalima širom sveta i objavio dva zajednička albuma.

Za razliku od jazz velikana poput Duška Gojkovića, Bore Rokovića, Mladena Guteše, Lale Kovačeva (...) koji su karijere započeli ovde, a onda otišli u inostranstvo i postigli uspeh, Lari Vučković je prve profesionalne korake napravio u kolevci džez. Rođen je 1936. godine u Kotoru. Njegov otac Milutin je iz Kotora još 1910. otišao u SAD i tamo 11 godina radio na brodovima koji su plovili za Aljasku i kao kelner u ekskluzivnim restoranima u Kaliforniji, a kao dobrovoljac američke vojske učestvovao je u Prvom svetskom ratu. Novcem koji je tamo zaradio, po povratku u domovinu zajedno sa svoja tri brata je otvorio fabriku maslinovog ulja, sapuna i kozmetike. Za vreme Drugog svetskog rata porodica Vučković je podržavala sve pokrete otpora – i četnički i partizanski. Njegov otac je učestvovao u spasavanju 17 američkih avijatičara oborenih iznad Jugoslavije, a jednog od njih je dve nedelje krio na tavanu porodične kuće – dok su nemački oficiri boravili na glavnom spratu vile. Po završetku rata, otac je uhapšen kao „kapitalista“ i „saradnik okupatora“, porodična imovina je nacionalizovana, a streljanja ga je spasila intervencija američke vlade i on ponovo napušta domovinu i odlazi „novi svet“, gde mu se 1951. godine pridružila i porodica.

Prve kontakte sa džezom Lari je imao još za vreme rata slušajući radio stanicu američkih oružanih snaga i kako sam kaže – bila je to ljubav na prvi pogled - ali i za ceo život. S obzirom na to da je u Kotoru učio da svira harmoniku i klavir, odmah je pokušao da odsvira bar nešto od onoga što je čuo na radiju. Zvuk velikih džez orkestara za dečaka koji je učio klasiku, i bukvalno ali i u umetničkom smislu značio je – slobodu. Po odlasku u San Francisco – grad koji je bio zapadni pandan Njujorku kada je reč o džezu, Lari je još kao tinejdžer imao priliku da u klubovima sluša sve stilove džez: od bugi vugija i tradicionalnog New Orleans džez, swinga... do tada dominantnog be-bopa i početaka avantgarde - i to u izvođenju najvećih: Kaunta Bejzija, Dizija Gillespija, Modern Jazz Quarteta, sastava Majlsa Devisa sa Džonom Koltrejom, Bila Evansa, Dona Čerija i Orneti Kolmena (...) ali i da svedoči počecima saradnje pesnika bitnika sa džez muzičarima. U jednom džez klubu je upoznao pijanistu Vinsa Guaraldija koji mu postaje profesor, a onda upisuje studije muzike na San Francisco State University. Zvanično,

profesionalnu karijeru je započeo 1959. godine u bendu koji je vodio saksofonista Brew Moore, a često je kao zamena za svog profesora Guaraldija pratio pevače Irene Kral i Mela Tornea. Tokom šezdesetih vodio je bend džez kluba u Minhenu u kome su gostovali mnogi veliki muzičari, a po povratku u SAD osim puno rada u studiju vodio je bendove u klubovima u San Francisku Njujorku. Devedesetih godina bio je umetnički direktor džez festival “West Coast” i Napa Valley”. Muzika Larija Vučkovića izmiče svim kategorizacijama u džezu. Primarno privržen be-bopu, uspešno kombinuje različite stilove koristeći i elemente muzike Balkana, flamenka, bossa nove, latino i romske muzike. Iako je Jugoslaviju napustio još u dečačkim danima, uvek je ostao privržen tradicionalnoj muzici sa ovih prostora čije elemente često koristi u svojim kompozicijama, a prvi album koji je objavio pod svojim imenom zove se upravo “Blue Balkan”, doneo mu je status jednog od pionira jazz – world muzike. Najčešće nastupa u triu, ali je predvodio i veće sastave (Blue Balkan, Young at Heart, La Orquesta el Vuko) u kojima su svirali i: Bobby Hutcherson, John Heard, Noel Jewkes, Jules Broussard, Josh Workman, Harold Jones, Eric Golub, Eddie Marshall, Eddie Moore, Akira Tana, Larry Grenadier, Chuck McPherson, Paul Keller, Dottie Dodgion, John Santos, Omar Clay, Orestes Vilato ...

Lari Vučković se bavi i pedagoškim radom, najviše predavanjima i demonstracijom stilova džeza i džez klavira. Između ostalog, vodio je veoma zapaženu klavirsku kliniku tokom koje je je prezentovao stilove Bila Evansa, Reda Garlanda, Erola Garnera i Bada Pauela - održanu u sklopu Konvencije Asocijacije za džez edukaciju. Prošle godine je dobiznačajno priznanje “Buddy Montgomeri Jazz legacy – Jazz pioneers award”, a gradonačelnik San Franciska je Larijev rođendan – 8. decembar proglasio za “Larry Vučković Day”. Poslednjih godina živi u oblasti Napa Valley u mestu Calistoga, severno od San Franciska, zajedno sa svojom suprugom pevačicom i perkusionistkinjom Sanom Krejg.

https://www.youtube.com/watch?time_continue=32&v=X8YsOSsLMXM